

372 HEBDOM. RESURR.

xum . His sua Deus mittit solatia . At carebis illis , dum te ipsum , dum creaturas , dum aliud præter Iesum ; & hunc Crucifixum , quæres .

² Non est hic : surrexit enim sicut dixit . Ibid. Quærunt IESUM in tumulo . Dolere poterant , quod hic non esset ; sed si suum IESUM bonum amabant , gaudere debebant , quod gloriosus surrexit . Ubi tu IESUM quæris ? in tuis commoditatibus ; in creaturis ; in sensuum oblectamentis ; Quoties respondent tibi Divina lumina : Non est hic ; quoties frustra , & damno tuo quæsivisti ; & nondum desistis .

³ Venite . videte locum , ubi positus erat Dominus . Et ingressa non invenerunt corpus Domini IESU . Ibid. & Luc. 24. Amor erat , quo IESUM quærebat , sed adhuc sensuialis , ut eum viderent , tangerent , ungrent . Ideo non invenerunt . Puto quærendus amore est . Examina intentiones tuas : an puræ sint , an soli Iesu intentæ , an nihil amoris proprii admixtum ; mixta non inveneris eum , qui solum pura intentione invenerit . IV ALIAS

SABBATO .

Reprehenduntur mulieres , & mittuntur nunciæ ad Apostolos .

¹ Cum timerent autem , & declinarent vulnatum in terram , dixerunt : Quid queritis : viventem cum mortuis ? Luc. 24. Reprehenduntur , quia Angelis clarè monstrantibus non credunt . Has imitantur , qui in rebus etiam sanctis non sequuntur dactum Patris

HEBDOM. RESURR. 373

Patris spiritualis , & suo sensu inhærent . Quærunt Iesum , cui se dedant : sed inter mortuos cum iudicio , & amore proprio . Ibi est Iesus , ubi nihil tui est .

² Non est hic , sed surrexit . Ibid. Infallibile resurrectionis signum exhibent ; quia non est hic . Non argumento probatur nostra spiritualis resurrectio : si à verace Angelo , non à blandiente sensu dici possit , non est in hac imperfectione , in hoc pravo affectu , in hac passione , in priore tepiditate spiritus . Gaudes si sic sit : si non est , cura , ut sit .

³ Cid euntes dicit Discipulis ejus , quia surrexit . Matt. 28. Nomine Christi hoc mandant Angeli mulieribus . At non merebantur tam læta nuntia Apostoli , qui eum tam fecerunt . Spectavit Christus , quid suus amor postulet , non quid eorum merita . Amat etiam imberentes . Hoc me indignum amore mei Domini solatur . Non intres in iudicium cum servo tuo , Domine , sed fac secundum misericordiam tuam .

DOMINICA IN ALBIS .

Mulieres referant Apostolis nuncium resurrectionis .

¹ Dicito Discipulis ejus , & Petro , quia surrexit , Marc. 16. Exprimi nominatum Petrum , teneroris affectus est argumentum . Erat ceterorum caput : hoc honorat Christus . Amaverat plus cæteris Iesum , inde plus cæteris dolebat : affectum affectu rependit . Non cesibat suum peccatum deflere , erigit modicum amoris demonstratio . Agnolce bonitatem , ama tu eam spem

174. HEBDOM. I. POST PASC.

spem tuam repone. Non dimittet te, etiam
cùm ex fragilitate peccaveris.

² Et visa sunt ante illos deliramentum ver-
ba ipsa, & non crediderunt illis. Luc. 24. Quæ
nunciant mulieres, sunt ea ipsa, quæ Christus
Apostolis prædixerat: concordant omnino
Magistri verbis, nec tamen credunt. Imita-
ris Apostolorum incredulitatem, qui inspira-
tiones Divinas ut vanas reiciunt. Superiorum
monita, scrupulos, conscientiae remorsum
delicia arbitrari. Attende illis: quia per il-
la Deus ducit. Aberras, si non sequeris.

³ Maria Magdalena venit ad Simonem Pe-
trum, & ad alium Discipulum, quem ama-
bat JESUS, & dicit illis. Tulerunt Domini-
num de monumento, & nesciunt, ubi posuer-
unt eum. Joan. 20. Non dixerat Angelus tu-
lerunt: sed surrexit. Impetus fortè amoris,
aut doloris fecit, ut non accuratè attenderet.
Etiam bonis affectibus, non fucus ac ventis,
ponendum est pondus. Cùm rationem tur-
bent, in errorem trahant.

FERIA II.

Petrus, & Joannes currunt ad sepulchrum.

¹ EXiit ergo Petrus, & ille alias Discipu-
lus, & venerunt ad monumentum.
Joan. 20. Nuntii à mulieribus accepti verita-
tem experiri volunt. Non retinuntur alio-
rum non credentium exemplo. Attendunt
non quid agant alii, sed quid prudenter agen-
dum sit. Cape hujus regulæ necessitatem,
& sequere.

² Currebant autem duo simul. Ibid. Amor
eos incitat ad cursum. Hic nescit tarda mo-
limi-

HEBD. I. POST PASC. 175

limina. Parùm distant, lente velle obsequia
Dei, & diu nolle. Qui amat Divina, volat
ad illa. Currifne tu, an serpis? Vis progredi?
ama; tantum procedes, quantum amabis.

³ Ille alias præcurrit citius Petro, &
venit priùs ad monumentum; non tamen in-
troivit. S.Hieron. in cap. 56. Isaia. Joannes
status Virginitatis alias præcurrit. Quia
plurimum haec virtus recedit à carne, pluri-
mum accedit ad Deum. ² Joannes non intrat
prior. Honorat in Petro dignitatem capitis,
nec considerat in eo, quod Christum nega-
vit, ipse autem ad Crucem confiterit. Di-
isce, quid debebas Superiori, licet imperfe-
cto. Idem præstabis proximo, si in eo Chri-
stum agnoscas.

FERIA III.

Christus appetet Petro.

¹ A Biit Petrus secum mirans, quod factum
fuerat. Lucas 24. Viderat Petrus se-
pulchrum vacuum. Discedit à Joanne; solus
secum meditatur, quæ vidit optima disposi-
tio ad videndum Deum, Divinaque cognos-
cenda, recedere etiam corpore, multò ma-
gis affectu à creaturis. Solitudinem animæ
amat Deus. Ducam eam in solitudinem, &
loquar ad cor ejus. Osee 2.

² Surrexit Dominus verè, & apparuit si-
moni. Ibid. Apparet Dominus non Joanni,
qui constans ad Crucem permanfit; sed Pe-
tro, qui & fugerat, & negaverat. Ita animat
Deus peccatores penitentes, ut non deiiciantur.
Ostendit, quantum astimet lachrymas
penitentis. Qui hinc affectus Petri, quæ
con-

confusio ob Ieclus admissum ; quis dolor ,
que lachrymæ ? Excita in te coldem ad pe-
des Jelu .

³ *Vitus est Cepha 1. Cor 15.* Christus non
exprobat Petro scelus admissum , sed blan-
disimè solatur . Dilce , qua benignitate pec-
catorem contritum excipias : qua charitate
obliviscaris injuriarum à proximo acceptarum .
Quod feceris proximo , expecta à Deo . *Si*
nondimiseritis hominibus , nec Pater vester di-
mittet vobis . Matth.6.

FERIA IV.

Magdalena ad monumenum .

¹ **M**aria autem stabat ad monumentum fa-
ris plorans . Domergo fieret , inclina-
vit se , & prospexit in monumentum . Joan. 20.
Considera amoris signa , stat ad monumen-
tum : sicut : saepius inspicit videndi Iesu de-
siderio . Repeti de illa potest : *Dilexit mal-*
tum . Expende curam , qua tu Deum que-
ris . Stas ne in propositis ? doles ne amissum ?
consideras ne ubi , quomodo reperias ?

² *Et vidit duos Angelos in aliis sedentes .*
Ibid. S.Cyrill. Alex.lib.12. in Joan. c.46. *Cum*
civica monumenum perseverat plorans , vice
Angelorum ad cognoscendum Christum jugatur .
Ut Angelos , seu spiritualia lumina assequa-
ris , non obiter exigenda est meditationis ho-
ra : sed perseverandum , & attentione , &
affectione ; etiam sua deploranda est cœcitas .

³ *Dicunt ei illi : Mulier , quid ploras ? Di-*
cit ei : quia tulerunt Dominum meum : &
nefato , ubi posuerunt eum . Ibi . Cauta fletus
& amissus Jesus . Optima , & una lachrymis
di-

HEBD. I. POST PASC. 177
digna . Sed si flet illa , quid tulerunt invitæ ,
& ignoranti , quid te agere decet , cui scienti ,
& volenti tuæ passiones , & mali affectus to-
ties JESUM tulerunt ?

FERIA V.

Christus appetat Magdalena
ignotus .

¹ **C**onversa est retrorsum , & vidit Iesum
stantem ; & non sciebat , quia Jesus est .
Joan. 20. Dum queritur Jesus , adstat à tergo
Magdalena . Vide , quam non procul est ab
iis , qui eum querunt in toto corde . Sed dissim-
ulat quandoque presentiam suam , ut non ap-
prehendamus hic Iesum esse , sed nos desertos
cogitemus . At respiciamus post tergum , five
ad exitum nostrarum afflictionum , videbimus
ibi Deum .

² *Dicit ei Jesus : Mulier , quid ploras ? quem*
queris ? Ibid. Drogo Host. de Sacram. Passio .
Occultat se , ut ardentes requiratur , & requiri-
tur cum gaudio inveniatur ; inventus enim so-
licitudine tenetur . ³ *Interrogat non ignorans ,*
sed quia delectatur , non quandoque affligi sui
ipsius desiderio . Si videaris tibi à Deo defor-
tus , ardenter Deum require ; iste est inve-
niendi modus .

³ *Dicit ei (Maria) Domine , si tu susculisti*
eum , dicio mihi , ubi posuisti eum , & ego eum
tollam . Ibid. Vide amoris vim , qui solum
Christo intentus , quid loquatur , vix adver-
tit . Dominum vocat hominem vili hortulanū
veste indutum : addit , si susculisti eum , quem
non exprimit , quasi obvius quisque ejus
affectus intelligat . Novit , quis fuerit

178 HEBDOM. I. POST PASC.

Judeorum furor , & ait se eum oblaturam , ubi ubi sit , sine omni periculorum metu . Ita amor animosam reddidit , ac resolutam . Quantum tu ab his resolutionibus distes ? quia plurimum distas ab amore .

F E R I A VI.

Christus manifestat se Magdale-
na , & mittit eam ad
Discipulos .

I *Dicit ei Jesus : Maria , Conversa illa dicit ei : Rabboni . Jo. 20. Uno Christi verbo , Maria ; altero Marie , Rabboni , magni affectus clauduntur ; in Christi benignitas , suavitatis , affabilitatis , familiaritatis ; in Maria vero reverentiae , humilitatis , adoracionis , amoris , gaudii . Illo ex uno verbo noscitur ; illa uno verbo se eum nosse significat . Ita Deus paucis verbis multa homini ; ita homo paucis verbis multa Deo loquitur . Plura deo cogita , quam loquaris .*

2 *Dicit ei Jesus : Noli me tangere . Ibid. Expende caefam , cur eam tactu prohibeat , ut iuille nimium fervorem , quo illa se ad pedes JESU projecterat , non nihil temperaret . Amorem penè reverentiam exuerat . Amari vult Deus ; sed & reverenter coli . Ut Deo ergo familiaris esse debes per intimam cum eo communicationem , ita debes esse & reverens , tam externo corporis situ , quam interna animi compositione .*

3 *Vade ad fratres meos , & dic eis : Ascendo ad Patrem meum , & Patrem vestrum . Ad pedes Christi suos exercere affectus Maria desiderabat ? Christus vero quantociùs suos con-*

HEBD. I. POST PASC. 179

consolari . Ideo accessu eam prohibet , & ad Discipulos ablegat , quos ad exprimendum amorem fratres vocat . Vide , quam Deo placet , ut tua spirituali consolatione abstineas , ut alium mecum consoleris . Curat eis significari a censu suum , ad Patrem vestrum : ut incipiatur de Christi recessu cogitare , se ad illum tolerandum disponere , & confidere in Deum , quem sciant affectu Patrem esse .

S A B B A T O .

Apparet aliis mulieribus .

1 *Ecce JESUS accurrat illis , dicens : Ave .*
E Assuta fuerat illas Magdalena : significaverat se vidisse Dominum : dolebant se ad sepulchrum non expectasse , desiderabant & ipsæ videre Dominum . Ita disposita primus salutat : *Ave : Ita benignus est Deus noster , qui eum desiderant , & obsequia deferunt . Non diu differet te consolari , si ferimus ejus desiderium concepias . Omnis perfectionis initium est desiderium .*

2 *Illo autem accesserunt , & tenuerunt pedes ejus , & adoraverunt eum . Ibid. Extende gaudium , reverentiam , & dulcissimos affectus ad Christi pedes . Arcuerat paulò ante Magdalena à pedibus suis , jam eam cum reliquis ad eorum osculum admittit . Non omnem simul silentium præbet : differt quandoque exhibet autem perleverantibus : sed hora , qua si bi placet . Tuum est infondere bono , de tempore consolationis curam Deo remitte . Non aberit à se desiderantibus .*

3 *Tunc ait illis JESUS : Nolite timere & temere , nunciate fratribus meis , ut eant in Galia*

team, ibi me videbunt. Ibid. Expende verborum suavitatem tum ad mulieres, tum de Apostolis sui nuper desertoribus. Sed suavorem crede fuisse animum; neque enim aversionem ab iis, quamquam graviter offendit, concepit. Etiam qui te offendit, fratrem cogita, suavi alloquo, & affectu dignare, Galíam illis designat, ubi videatur, locum scilicet quietum, & à tumultibus submotum. Ut gustes Deum, recede à strepitu mundi, vanitatum passionum tuarum.

DOMINICA II.

POST PASCHA.

Jungit se Christus duobus Discipulis euntibus in Emmaus.

Ego duo ex illis ibant in castellum, nomine Emmaus. Luc. 24. Tristes de Christi morte, dubitantes de resurrectione, solatium querunt à villa. Convertuntur ad sensualia, qui expectare debebant Divina. Promissus tertius dies aderat, accelerat mulierum, Petri, ac Joannis testimonium: isti tandem adhuc dubitabant. Quād parum sufficiens Dominum, qui nos tot annis sustinet! quād facile ad sensualia convertemur! Immodicam tristitiam cave; si aliqua te tangat, noli à creaturis remedium quærere. Expecta Dominum, & intendet tibi.

Et ipsi loquebantur ad invicem de iis omnibus, quae acciderant. Et factum est, dum fabularentur, & secum quererent, & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis. Ibid. Errabant

bant oves, adeo Pastoris charitas, ne perderantur. Disimulat habitum, ut prius eos ad Divinum solatiuum recipiendum disponat. Vult enim ad suas gratias nos preparari. Dum fabulantur de Passione, se illis miscet. Tantum Domino placet, suam à nobis mortem commemorari. Affluesce non inania, sed Divina loqui, ut Jelum habeas itineris tui focium.

Oculi autem illorum rubeabantur, ne eum agnoscerent. Ibid. Hoc exhibebatur foris, quod agebatur in mente. Nec eum fidei oculo agnoscabant, nec corporis. Quia causa rubeabatur oculi. Credibile est, nimia tristitia, quæ animum plerumque confundit. Adeo Deus iis, qui afflicti sunt corde: & tandem tangimur, abesse credimus. Tunc fide firmandus est animus. Sapiens est Deus, seit; omnipotens, potest; bonus, vult adesse. Expecta ergo, viriliter age, & confortetur cor tuum.

FERIA II.

Qui sunt eorum sermones, exquirit Christus.

Ait Jesus ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad initium? & eis tristes? Et respondens unus dixit ei: Tu solus peregrinus es in Jerusalem, & non cognovisti, quae facta sunt in illa? Luc. 24. Quærerit, quod sciebat, ut uetus suum detergerent, ac pharmacum suscepissent. ait Theophilus: En benignitatem Christi! 2. Quia gaudet memorari suam passionem, præbet narrandi occasionem. Narra ergo tu Deo per gratiarum actionem, quanta pro te passus sit. Qui sunt tui sermones? de iis rebus, quæ sunt in cor-

K 3 de.

de. Expende quæ sint, an Divina, an humana? Denique ulcera animi non cela, ut medicinam capias.

2 Quibus ille dixit: *Quia?* Et dixerunt de JESU Nazareno, &c. Ibid. Quærerit tanquam ignorans, aut quasi jam oblitus injuriarum suarum tam immanium. An tu sic minuturum oblivisceris? **2.** Quærerit, *Quia*, tanquam tota illa passio res esset ad eo minuta, ut ei memoria ceciderit. Amor tam ingens tui parva illi represtat ea, que pro te fecit. Parvus ergo est meus in JESUM amor, qui me pro eo egisse multa exigit. Conabor praestare plura, sed ero tamen servus inutilis.

3 Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel. Ibid. Aperiunt uelut modicæ fidei. Non credebant enim illam ipsam Christi mortem esse redempcionis medium. Si consilia Dei in humanis eventibus assequi non potes, acquiesce illis: Optimum est, quidquid decernit ipse: per media à nobis judicata contraria fini, ad finem pervenit.

FERIA III.

Christus reprehendit duos Discipulos incredulos.

1 *E*t ipse dixit ad eos: *O stulti, & tardii corde ad credendum!* Ibid. Acerba reprehensio, sed nulla indignatio. Stultos vocat, non pro convicio, sed pro officio charitatis. Si corripis, sic age; si corriperis, sic suscipe. Et tu tardus es corde ad credendum prædicè, quæ passus est Christus. Nam si credis mente, at non opere, & imitatione.

2 Non-

2 Nonne hoc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam? Ibid. Causa reprehensionis allegatur, quod hanc veritatem non satis credant. Tu eam crede. Oportuit ob necessitatem satisfactionis, ob utilitatem redemptoris, ob vim lui in nos amoris, ob exemplum imitationis. Christum pati oportuit; & tu te à mortificatione eximas; Et quidem ut in suam ille gloriam intraret, & tu sine cruce intrabis in alienam?

5 Et incipiens à Moysi, & omnibus Prophetiis, interpretabatur eis in omnibus scripturis, quae de ipso erant. Ibid. Vide modos, quibus se iis insignivit. **1.** Blandè alloquendo. **2.** Corripiendo. **3.** Instruendo. His & tu utere, si cum iis agis, qui duro sunt corde. Aufculta tantum Doctorem interpretantem. Confer id, quod docet declarando, cum eo, quod fecit opere: & quod ipse doces, opere confirma.

FERIA IV.

Longius ire se singens Christus,
invitatur à Discipulis.

1 *F*at appropinquaverunt castello, quo ibant, & ipse se fixit longius ire. Luc. 24. Decreverat apud illos manere: fingit se abiire: non quia hoc volebat, ait Bern. ser. 74. in Cant. sed quia volebat audire: *Mane nobis eum, Domine.* Vult Deus tibi gratias conferre; sed vult defideris rogari. Non queraris gratiarum inopiam, si aut nulla sunt tua, aut lenta defideria. **2.** Fingit Deus se à te recedere; sed non abit. *Cum ipse sum in tribulatione.* Ps. 90.

K 4 2 Et

2 Et coegerunt illum , dicentes : Mani nobiscum , Domine , quoniam advesperascat . ibid. Invitant ignotum , tu nec notum serio rogas : immo forte plures ansas præbes ad recedendum . Cogunt illi famætis desideriis , quæ vim quasi quandam in ipsum Deum habent . Rationem addunt , quia advesperascat . Immò die scebat apud illos , quia interpretatio scripturæ jam eos illuminabat . Sed apud te advesperascat , quia hunc ipsum diem cum nocte dividis . Coge ergo Dominum vim tibi inferendo , ut is apud te maneat hodie , tanquam ultimus effet vitæ dies .

3 Et intravit cum illis , Ibid. Quæ felicitas habere hospitem Dominum ! Quām putas tu , eum honorificè excepit , & quidem adhuc ignotum . Si non rerum copia , saltem affectus ? Credere licet , eum prima fede locutum , cideam fôllicitè ministratum . Quis primum apud te locum tenet in estimatione , in amore ? tu ipse ? an Deus ? Inspice opera , & tentationes .

FERIA V.

Agnoscitur Christus in fractione panis .

Accepit panem , & perrigebat illis . Et aperiebant osculi eorum , & cognoverunt eum . Luc. 24. Credunt SS. Aug. fer. 140. de temp. Chrysost. ser. 17. Imperf. Christum panem isthinc confeccasse , & porrexisse , & ex eo agnitus esse . Hic est SS. Eucharistiae effectus , mentes illuminare ad percipiendi Divina . At cùm hanc toties sumas , unde tam hebes ad Divina , tam vivax es ad sensualia ? Causa effectum poneret , nisi impides . Tolle ergo impedimenta .

2 Et ipse evanuit ex osculis eorum . Ibid. Cur

non expectabat ab illis ea , que cognitionem sequi solent , adorationem , gratiarum actionem , obsequia ? &c. Monstrat se . & mox se eripit . Disce etiam , Divina solitaria in hac vita non esse diurna ; immò à Deo eripi , ut te patientia , humilitate , longanimitate exerceat . Sed nec expedit ea esse diurna .

3 Et dixerunt ad invictem . Nonne eorū nostrū ardens erat in nobis , dum loqueretur in via . Ibid. Christi sermones , ait Orig. accendebant corda ad amorem Divinum . Legis pios libros , meditaris documenta Christi , audis adhortationes : Deus tibi loquitur : accenderis , nisi resistas . Sed quando dicunt se exarissile ? Non in fractione panis , dum eum agnoscerent ; sed in via , dum adhuc lateret . Etiam defolations (cùm Deus à te absconditur) ad hoc tibi serviant , ut inflammeris desideriis , amore , affectibus adhærendo Deo , &c.

FERIA VI.

Apparet Discipulis congregatis .

1 Cum serd' esset , & fore essent clausa , ubi erant Discipuli congregati , venit Iesus . Luc. 24. Ubi non est dispositio , tardat Deus . Nondum credebant , varia ad eos resurrectionis nuncia miserat , ut disponeret , per quæ , & desiderium accenderet . Ideo sero venit , quia sero se disponuerunt . Ut visiteris à Deo , pone congruam dispositionem . **2** Cum fore essent clausa . Deus non intrat in cor , si portæ sensuum non sint observatae . Dispositus est spiritus , ubi sensus non sunt custoditi , ubi creaturarum affectus ultra citroque meantur . Inspice portas tui cordis .

186 HERBD. II. POST PASC.

2 Venit JESUS , & sedit in medio : Ibid. Ut & quæ omnibus esset conspicuus , ut Dux , Magister , Pastor , Protector suorum . Ubi duo , vel tres congregantur in nomine ejus , adest ipse . Congrega ergo potentias animæ tuæ in oratione , clade portas sensuum , mox tibi aderit , Dux ad animosa proposita , Magister ad solidas veritates ; Pastor ad solatia ; Protector contra tuos hostes . Quia verò medium amat , etiam tu eum in medio cordis repone , ut nihil præ illo æstimes , ames , timeas .

3 Et dixit eis : Pax vobis . Ego sum , nolite timere . Joan. 20. Luc. 24. Omnia singularis solatii verba . Pax vobis . quam olim spopondit , quam passione sua comparavit . Pacis Deus est . Pax ergo tibi sit cum Leo , pertuæ cum illius voluntate conformatiōnem : cum proximo per charitatem patientem , benignam , non inflamatam , &c. tecum per affectionatum pravorum mortificationem . Ego sum , addit Chrysol. fer. 81. qui vos per gratiam vesci , elegi per veniam , pietate sufficiam , portavi charitate , & modò vos sola benignitate suscipio . Dic etiam animæ meæ : Ego sum ; & si consurgans adversum me prælia , non timebit cor meum . Psal. 26.

S A B B A T O .

Conturbatis , & conterratis cicatrices vulnerum exhibit .

1 C onturbati vero , & conterrati existimabant se spiritum videre . Luc. 24. Discipuli rudes adhuc , & imperfecti , non credunt , aut Beda , tercia die potuisse resurgere . Punctione

HEBDOM. II. POST PASC. 187

tanti ergo , se videre spiritum , seu phantasiam , iamēt̄ jam audierint : Ego sum . Quoties nos sancta dictamina , & veritates praticas aut putamus , aut nobis mentimur esse illusiones ; quia timemus scilicet agendi difficultatem ; & magis nobis illudimus . Nunquam tu ita timueris : an posthac timebis ?

2 Et dixit eis : Quod turbasti eis , & cogitationes ascendunt in corda vestra . Ibid. Christus in repellentis eos timere , ac turbari non probat . Ideo amicè corrigit . Repentina probant animum constantem , Deoque nixum . Ut nihil tibi repentinum eveniat , quo sterquilis , assuesce prævidere omnia , ac te præmunire . Id si feciles , quantas difficultates gloriouse superares , quibus turpiter succubisti ? id ut obtineas , expugnandus omnino est amor proprius .

3 Videete manus meas , & pedes meos , quia ego ipse sum . Ibid. Ad pellendum timorem , ad firmandum fidem , hoc fecit . O benignus Christi ! Venerare sanctum latus , manus , ac pedes , transfostra . In hæc huic spectaculo , quādiū potes . Si verò te terreat difficultas aliqua , aut munus grave suscipiendo ; inspice illa vulnera , nuper acerba , nunc illustria , & spera tua quoque vulnera , & adversitates tibi cœsuras in gloriam .

D O M I N I C A III.

P O S T P A S C H A .

Christus manducat cum Discipulis

A Dhuc illis non credentibus , & mirantibus pra gaudio ; dixit : Habetis hinc

K 6 alia

188 HEBD. III. POST PASC.

aliquid, quod manducetur? *Luc. 24.* Vide, quot modis se JESUS suis insinuat, ut spe esse credatur. Mittit, per quos nuncietur, ipse se videndum, audiendum, tangendum præbet. Hic etiam licet in gloriose corpore ad manducandum petit, ut incredulos reducat. Animatum salus non uno remedio peragitur: tentanda sunt plura, etiam ut tuam emedes. Non languelce, si una non proficiat. Zelus tuae, & alienæ salutis id efficiet, & plura suggeret.

2 At illi obrularunt ei partem piscis affi, & favum mellis. *Ibid.* Tenuitati Discipulorum aliud non suppeditabat. Optimum, quod habebant, porrexerunt. Fac JESUM à te peccare, quod manducet: quid porriges? da optimum, quod habes; te ipsum; sed assūmum tūm interna, tum externa mortificatione. Alter placere Deo non potes. Sed adde mel promptæ, ad ejus obsequia, voluntatis, puræque intentionis: quo condimento si careant opera, dissipliūt Deo.

3 *Gavis sunt Discipuli viro Domino. Joan. 26.* Viderant utique statim ingredientem, at primum post longiorem conversationem gaudent. Fortè, quòd non exprobret turpem fūgam. Unde ex hanc benignitate subit spes omnium olim promissorum bonorum. Quam hic Discipulis, tibi sāpius fugitivo exhibuit benignitatem. Gaudere potes, & à tam benigno Deo plura bona sperare.

FERIA II.

Aperit illis sensum Scripturarum.

Hec sunt verba, quæ locutus sum vobis: quoniam accuso est impleri omnia,

HEBD. III. POST PASC. 189

nia, quæ scripta sunt. *Luc. 24.* Agit suæ passionis, & mortis memoriam; ostendendo hæc non causa acta, sed ex Dei decreto. Quæ autem decrevit Deus, neccelle est impleri omnia. Disce, si quid pateris, ex Dei decreto venire. Non ergo te oppone, quia neccelle est impleri. Utinam id semper egisses!

2 Tunc aperuit illis sensum, ut intelligenter scripturas: *Ibid.* Non tantum ut ipsi intelligent, sed ut eundem etiam nobis sensum tanquam Magistri traderent. Sed quid est, quod tam bono Magistro sensum scripturarum, & doctrinæ Christi nondum capimus; Amor proprius, & affectus inordinati excœcant nos. Ipsi ergo tollendi sunt. Nonne hi te hactenus obfuscarunt?

3 Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est, & sic oportet Christum pati. *Ibid.* Expende illud sic ex amore erga homines, ex obedientia erga Patrem, ex necessitate satisfactionis: Patri oportebat, quia decretum fuit, quia elegi, & suscepisti. Quid tu ad ista? Vis pro tuis peccatis satisfacere? oportet pati: Amas salutem hominum? oportet pati: Vis obedire Patri? oportet pati.

FERIA III.

Dat illis Spiritum Sanctum, & protestatem absolvendi.

Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego misso vos. *Jo. 20.* Great Apostolos, & Legatos suos. Mittit eos eodem fine, quo à Patre missus est, ad salutem hominum: Vult eos illam operari eodem amore, quo ipse egit, usque ad eum.

190 HEBDOM. III. POST PASC.

Effusionem sanguinis. Quantum est cooperari filio Dei in salutem animarum! Hæc vocatio tantum à te zelum exigit, quantum Christus habuit, quām procul abes? Exigit, ut hoc zelo complura patiaris. Meretur id Deus, meretur unius animæ pretium.

2 Hæc cum dixisset, insuflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum. Ibid. Insuflavit: ut sciremus, quemadmodum unus Dei afflatus Adamo dedit vitam, vigoremque naturalem, ita per Spiritum sanctum dari vitam, vigoremque supernaturalem. An tu hanc vitam habes? Certe dare toties ille voluit, quoties menti sancta inspiravit. Quis evades, si hos afflatus accipias?

3 Quorum remiseritis peccata, remittuntur vobis. Ibid. Agnosce Christi in nos amorem. Offenditur à nobis Deus, & dat hominibus potestatem reconciliandi. Quām faciem nobis veniam reddit? Poterat post suam passionem naufragantes deferre; suggerit secundam tabulam. Aeterna hoc beneficium Ecclesiæ factum: & si te peccatis obstrictum videt, magna spe veniae hoc remedio utere.

FERIA IV.

Thomæ Apostoli incredulitas.

Thomus unus ex duodecim, non erat cum eis, quando venit JESUS. Jo. 20. Audierat Discipulos, qui ex Emmaus redudes narrabant se vidisse Christum, & quia non credebat, recessit. Caruit igitur hoc solatio praesentiae Christi. Duo autem commisit, iudicium suum illorum afferentium judicio ante-

tepo-

HEBD. III. POST PASC.

191
teposuit, & à communitate recessit. Cave tu utrumque. Prima ad errorem via est iudicium proprium. Adest Christus charitate conjunctis: subtrahit se iis, qui cum charitatis læsione sunt singulares. Expende, qui te in his habeas.

2 Dixerunt ergo ei alii Discipuli. Vidi mus Dominum. Ibid. Sed Thomas prius duobus, nunc omnibus, forte & Beatissime Virgini afferentibus non credit, sui tenax judicii. Sic de malo, quod temet cœpimus, in pejus ruimus. Cave ergo malorum principia, & eorum radices tolle. O si pridem hoc fecissemus!

3 Ille autem dixit eis: Nisi video in manibus ejus fixuram clavorum, & mittam digitum meum in locum clavorum, & manum meam in latus ejus, non credam. Ibid. Ita protestatur, ut suum sustinet judicium. Et quanta hinc mala? Incredulitas pertinax, Superbia suum omnium iudicio præferens, præsumptio modum suæ conversationis Deo præscribentis. A postolus huc recidit: quantus. quantus sis, tine, & cum humilitatem iudicium submitte, cui debes.

FERIA V.

Christus apparuit Discipulis præsente Thoma.

Post dies octo iterum erant Discipuli ejus intus, & Thomas cum eis: Venit Iesus januas clausas. Joan. 20. Dies octo in sua incredulitate duravit Thomas; perfiditer diutius, si Christus non occurrisset. Ita labi, & in malo perseverare possumus, nec resurgere,

192 HEBD. III. POST PASC.

gere , nisi per Dei misericordiam . Quoties es expertus ? Ama hanc bonitatem . 2. Unum quarebat , ad omnes venit : ut qui coram omnibus peccaverat , coram omnibus resipisceret : qui omnes contritaverat , omnes exhilararet . Nam iis debes exemplum bonum , quibus , & in quo malum exhibuisti .

2 Venit Iesus januis clausis . Ibid. Agendum erat de gravi culpa Thomas , de eaque iste corripiens . Noluit Iesus ad hoc patere portas , sed totum clausis peragi . Bonus Pater in latibris domesticis increpat filium malum , ne ejus famam laedat . Sit ibi etiam cura famae alienae , & noli aperire januam oris tui , ut quandoque laedas .

3 Sterit in medio , & dixit : Pax vobis . Ib. Quasi dicat , quando sum in medio , est Pax , alias nulla . Thoma , non eras cum iis , in quorum medio fui : ideo tibi nulla pax . Disce , quod nisi Iesus sit in medio , & solus omnium tuarum actionum centrum , non habebis pacem . Noli ergo te centrum tuarum actionum ponere .

F E R I A VI.

Verba Christi ad Thomam , & Thomae ad Christum .

1 D einde dicit Thoma . Joan. 20. Cur ad unum convertitur ? Adiunt digniores , Petrus , Joannes , & ut creditur , Beatisima Virgo ; unum Thomam aliquoquit , ut ejus se caula venisse ostendat : non attendit ad plurimum dignitatem , sed ad unius necessitatem . Quam amans quam benignus Deus ! Tu avertiles te ab eo , à quo recente offendis .

HEBD. III. POST PASC. 193

offensus es es . Disce , non rogatus benignè aliqui , à quo offensam acceperis . Hæc nota siiora in Dei est .

2 Infer digitum tuum hoc , & vide manus meas , &c. Ibid. Ostendit se DEUM , & præsentem fuisse , cum Thomas protelaretur . Is si animo cogitasset Thomas , cautius locutus fuisset . Hoc tu præsentiae Divinæ remedium adhibe , ut cautè agas , & loquaris . 2. Condescendit Thomas in omnibus , quæ dixerat Thomas : addit tamen admonitionem : & noli esse incredulus . Sic suaviter tractandus delinquens , ut tame n irreptione erudiatur .

3 Respondit Thomas & dixit ei : Dominus meus , & Deus meus . Ibid. Magnos affectus paucis verbis conclusit . Nec dolor , nec amor plura eu m loqui patiebantur : dolor ex delicto suo ; am or ex benignitate Christi , cum meritus ipse & sicut indignationem . Dominum vocat , quem ti meat : Deum , quem amet . Agnoscis tu quidem Christum esse Dominum tuum , Deum tuum ; sed nequid ut Dominum , aut ut Deum habes . Si Dominus est , cur non times offendere ? Si Deus est , cur non amas super omnia .

S A B B A T O .

Apparet Discipulis ad mare Tiberiadis .

1 Dicit eis Simon Petrus : Vado pescari . Dicunt ei : Venimus & nos tecum . Joan. 21. Mirus charitatis conuersus . Unus voluntatem indicat , omnes consentiunt . Noli tu esse charitatis dissipator , ubi actio est licta , & honesta . Mira exempli vis , præfertim à Su-

periore! subdit enim ad illius exemplum rapiuntur. Si subdit es, habes majorum exempla, quæ sequaris: si præses, habes, quos exemplo trahas.

2 *Et ascenderunt in navim, & illa nocte nihil prenderunt.* Ibid. Deo disponeente factum est, ut nihil caperent ea nocte, ut discenter se sine JESU nihil posse, quantumcumque laborarent: & in nocte peccati, pravæ intentionis, aut præsumptionis, in anter laborari, & sine merito. Ut ergo fructum è laboribus ferat, ambula in luce gratiae, & uni te Deo cogitatione, affectu, fine, & oratione.

3 *Mand autem facto scitis JESUS in littere: Non tamen cognoverunt Discipuli, quia JESUS est.* Dicit ergo eis JESUS: *Pueri, nunquid pulmentarium habetis?* Dicunt ei: *Non.* Ibid. In mari versanum, & in nocte, dum sumus in hac vita. Qui pescantur honores, delectationes, vanitates, fatebantur olim se nihil cepisse, sed non sine dolore. Sic ergo laborem impende, ut rogatus olim à Deo, nunquid pulmentarium habet, respondere posse: per gratiam tuam hoc, illudve cepi. Interrogat autem Christus, non ut discat, sed ut ipsi paulo post advertant, quam fit inanis se absente, quam fructuofus præsente labor. Sine tamen possum, Domine.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Christus detegit se Discipulis.

2 *Dicit eis: Mittite in dexteram navigi rete. Miserunt, & jam non valebant illud trahere præ multis undine pescium.* Joan. 21.
Do-

Dominus iussit, licet nondum notus: prompta fuit Discipulorum obedientia. Hinc tam copiosa capture. Quæ ex obedientia facis. Dominus benedicet, Dominus potentia sua colligit ad dextrum latus pisces, ut obedituris in promptu essent. Ut capias animas, à Deo præparandæ sunt. Non artis illuc fuit, sed pietatis Domini. Nil fide tibi, sed Domino. Ad dexteram jaci rete iussit, ut discas sancta, non sinistra intentione operari. Si laborans non fraudaberis fructu.

2 *Dixit ergo Discipulus ille, quem diligebat JESUS, Petro: Dominus est.* Ibid. Cur primus Joannes Dominum videt. S. Hier. lib. 1. cont. Jovin. *JESUS stebat in littore, nec se habebant Apstoli, quem viderent.* Solus virgo virginem agnoscat. Virginitas ad Deum, Divina que cognoscenda conductit plurimum. Beatis mundo corde, quoniam ipsi Deum videbant. **2.** Chrysol. sermon. 78. Primus, qui diligitur, videt; quia semper vivacius, qui diligitur, intruetur. Redde ergo te dignum, ut ameris à Deo, per amorem, & diligit te, & manifestabit se tibi. **3.** Joannes Dominum esse Petro significat. Quæ de Deo capis, sine invidia communica.

3 *Simon Petrus cum audisset, quia Dominus est, tunica succinxit se, & misit se in mare.* S. Hier. in cap. 24. Luc. Non contentus vidisse, impatiens desiderii, negligens captionis, immemor periculi, ubi Dominum vidi in littore, serum estimat, si cum certis navigio perveniret. Ita fervor nec patitur moras, nec timet pericula. Confer tuam tepiditatem, quam lentè, aut quam parum operaris, et si multa cognoscas! Abrumpe moras, & impedimenta. Petrus non

196 HEBD. IV. POST PASC.
non est mersus ; nec tu frangaris .

F E R I A II.

Christus in littore parat cibum , &
invitat Discipulos .

1 U *U* ergo descenderunt in terram , vide-
runt prunas positas , & pīsem su-
perpositum , & panem . Joan. 21. Dum pi-
scantur , Christus eis cibum parat . Etiam
in gloriose corpore non dederunt vile mi-
nisterium . Et designaberis tu in mortali car-
ne officium humile ? **2**. Ignorabant Apostoli ,
unde pisces illi affi (nam plures erant) ; unde
panes , ac formatum prandium . Indicare vo-
luit Christus sibi omnia parere , ac illam ip-
sam tot piscium capturam suam esse benefi-
cium . Agnosce , si quid boni habes , à Deo
venire . Redde ergo illi , & ad ejus gloriam
impende .

2 Dicit ei Jesus : Afferte de piscibus , quos
prendidistis nunc . Ibid. Petrus illico traxit
in terram 153. magnos pisces . Voluit Chri-
stus , ut ex multitudine , & magnitudine
piscium , post irritum noctis laborem uno
tructu captorum , cognolcenter , id se ejus
beneficio habere : unde ad impenitus aman-
dum moverentur . Adverte ergo , quae ab
eo accipis beneficia , & illis ad amandum
moveare , ejusque gloria impende .

3 Dicit ei Jesus . Venite , prandete . Ibid.
En quanta suavitatis , & affabilitas Christi in-
vitantis , & comprandentis . Ama hanc bonita-
tem . Hunc vero cibum paravit Dominus , ut
benevolè Discipulos à labore per cibum refici-

let .

HEBD. IV. POST PASC. 197
let , ait Euthym. Piscare , & tu sedulò animas
in hoc mundi mari natantes . Confide , quod
Dominus in littore patriæ invitabit te , ut
edas , & bibas super mensam suam in regno suo .
Luc. 22.

F E R I A III.

Christus committit Petro suas oves .

1 C um ergo prandissent , dicit Simoni Petro
Iesus . Simon Joannis , diligis me
plus his ? Dicit ei : Etiam , Domine , tu scis , quia
amo te . Dicit ei : Pauper agnos meos . Joan. 21.
Destinatur Petrus supremus Pastor . Hunc
multus labor manet ; qui , nisi sit amor , non
toleratur . Hinc Aug. tr. 124. in Joan. Interro-
gatur amor , imperatur labor . Major ergo a-
pud Christum est , qui plus amat . Pro hac tu
magnitude contendit , ceteras ride . Petrus
respondit . Tu scis : jam doctus sibi non cre-
dere . Nec addit : Plus his : memor suarū præ-
sumptionis confusus . Noli te alii præferre .
Deficit enim fervor , & confunditur præsum-
ptio .

2 Dicit ei iterum : Simon Joannis , diligis
me ? Dicit illi , Eccl. Ibid. Repetit quæstio-
nen ad exigendam amoris constantiam in Pa-
store animalium . Sine hac neque tu animam
bene gubernabis . Felix Petrus ! qui respon-
dere potuit ; Amo te . Infelix ego ! respon-
dere deberem ; amo me , amo mea commo-
da , amo creaturas ; & si te quandoque amo ,
quam citè deficio , & te pescos . At non ita
posthac .

3 Dicit ei tertio : Simon Joannis , amas me ?
Ibid. Quare tertio querit ? Optat . Milevit .
CORB.

198 HEBDOM. IV. POST PASC.

cont. Parmen. *Ne Apoſtoli ſevere contemne- rent eum, qui negaverat Chriſtum.* Ita conſu- lit Superiorum auctoritati S. Ambr. in c. 22. Luc. *Quia tercius negaverat, tertius conſuetur,* Quoties peccasti, negasti; an toties confeſ- fuiſ es per veros vivæ fidei, & amoris actus? Aſſueſce ad frequentes fidei actus, quia ſunt origo omnis boni. *Contraſatus Petrus.* quid tertio quæreret: quia vel redit antiqui cele- leris memoria, & dolor: vel ſubtilis timor ſui ipſius, etiſ ſibi nihil conſcius eſſet. Time & tu, quia per hoc probatus non es, quod non ſiſ tibi conſcius.

F E R I A IV.

Christus prædictit Petro martyrium.

Cum eſſes junior cingebas te, & ambula- bas, ubi volebas: cum autem ſenue- ris, extendes manus tuas, & aliis te cin- get, & ducet, quo r̄ non viſ. Joan. 11. Post tiuum amoris examen timuit Petrus, ne fi- cut post protestationem moriendo Chriſtum negaverat, ita post amoris protestationem laboretur. Chriſtus ergo eum certum redi- dit, quid pro ſuo amore fit manus exten- furus in Cruce. Dum non poſſum eſſe cer- tus, quid pro amore IESU me aliis cruci- ſiget, crucifigam carnem meam cum con- cepſientiis. Sed & fi ab aliis aliqua affli- cione veniat: extendam manus meas in am- plum.

Et cum hoc diſiſſet, dicit ei: Sequere me. Converſus Petrus vidit aliū Diſcipulum. Ib. Prædictit Petro Crucem: qui ferenda fit, do- cet: Sequere me: exemplum meum fit tibi

præ

HEBDOM. IV. POST PASC. 199

præ oculis. Ex hoc nos capiteſ ſub Cruce de- ſicimus, quid non reſpiciamus in JESUM. Reſpiciam ergo in auſtereum, & conſummatorem Jeſum. 2. Petrus vocatur, ſequitur & Jo- annes. Qui amat, non expeſtat mandata, ſed ſponte ſequitur J E S U M. Unde tu lente le- queris, niſi quia tepide amas?

Hanc ergo (Joannem) cum vidiffet Pe- trus, dixit Jeſu: Hic autem quid? Dicit ei Jeſus: Si cūm uolo manere, donec veniam: quid ad te? tu me ſequere. Ibid. Redagitur Petri curioſitas, quād melius tua? Inveſtiqas aliena, quād domi, que foris accidunt: quid ad te? Obſervas quid, cum quibus, quād diu agant alii, quid ad te? Immilces te negotiſ alieni: quid ad te? tuum eſt Jeſum ſequi, ad hoc unum attende, reliqua Deo committe.

F E R I A V.

Christus apparet in monte Galilææ
plus quam quingentis
Diſcipulis.

Undecim autem Diſcipuli abierunt in Galilæam in montem. Matth. 28. Memor Paulus 1. Cor. 15. fuſſe plus quam 500. Diſcipulos. Excitatos fuſſe credorela- ratione ſeminarum, & aliorum dicentium, quid ſpondelerit le in Galilæa videndum. Christus charitatem ſuam non reſtrinxit ad paucos, ſed in omnes extendit. Communica affeſtum omnibus, non uni particulari: in quo multus eſt ſenualitatib[us] locus. 2. Apoſto- li, qui Chriſtum viderant, commonent à- lios, ut & iſi tanti boni participes fiant. Quod tibi datum eſt, ſine invidia communi-

ca-

ca. 3. Considera expectantium affectus , & desideria.

2 Ubi confituerat illis Jesus. Ibid. Observat conditum locum, & tempus suę apparitionis JESUS , ut fideliter adimpleat , quod promisit . Quam fidelis Deus in promissis ! quam tu parum ei fidelis ! quanta proponis , quam pauca agis ! Quam infidelis est mundus, & quam accuratè ei servis !

3 Et videntes eum adoraverunt . Quidam autem dubitaverunt . Ibid. ex iis nemp̄ , qui eum anteā non viderant , licet ex aliis omnia anteaēta intellexerint . Hæc cordis nostri est durities ad Divinas inspirationes . O tolle à me , Domine , cor lapideum ! Principio dubium sicut paucorum , exitu tamen communis omnium adoratio : cum qua reverentia , humilitate , amore , & gaudio ? Ascende & tu montem altioris virtutis , ut talem consolatiō nem merearis .

F E R I A VI.

Destinat Discipulos ad conversionem mundi .

IE^T accedens Jesus locutus est eis : Data est mihi omnis potestas in cœlo , & in terra . Matth.28. Quam hereditario jure habebat , vi unionis hypostaticæ ut naturali Dei filius , potestatem , eam sibi datam ait per Crucem , & merita passionis . Vim seriae mortificationis agnoscet , per quam datur tibi potestas in cœlo , seu in parte rationali , & in terra , seu in parte animali , in qua sunt pravæ affectiones . Agnosce hunc Dominum omnis potestatis : adora eum : subiice te e-
jus

eius potestati . Roga , ut eam exerceat per superiores , prout est ad gloriam suam .

3 Euntes ergo docete omnes gentes. Ibid. Expende illud ; Ergo . Quia data est mihi potestas , ergo vos docete . Quomodo hoc sequitur ? Offendit , se summae potestati conjungere optimam voluntatem , & potestate hac uti ad benefaciendum . Ama hanc bonitatem , quam non femei expertus es . Docete omnes ; Etiam in te respexit , neminem exclusit . Si doces , doce omnes ; non sperne pauperem . Afliste tam miseris , quam felicibus ; immò illis potius , quia de illis habes . Quid fecisti uni ex his fratribus meis minimis , mihi fecisti . Mat. 25.

3 Baptizantes eos in nomine Patris , &c. Ibid. Abrogatur rigida lex circumcisione in remedium peccati originalis , & instituitur Baptismus suavior . Age gratias Deo , quid per legem Evangelicam jugum suave , & onus leve reddiderit . Accepisti & tu hoc Baptismi beneficium , quo carent tot pagani . Quid debes Dominum ? Factus es de familia Christi Christianus . Sed nomen pulchrum , est grande convicium , si facta defint . Vives ergo , ut statum tuum decet , ut decet filium tanti Patris .

S A B B A T O.

Continuatio instructionis Apostolis
datae .

IDocentes eos servare , omnia quecumque mandavi vobis . Ibid. S. Hier. hic . Jussit , ut primum docerent , deinde fideli tingerent sacramento , post quæ effici obseruanda principia sententia .

202 HEBD. V. POST PASCH.

rent. Servare dixit, non scire; quia finis legis Evangelicae est ejus oblatio. *Omnia non aliqua.* Qui enim offendit in uno, sit omnium reus. *Jac. 2.* Obserua ergo; ab hoc pendet salus tua. *Et mandata ejus gravia non sunt.* Imposuit enim ille, qui te amat.

2. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit;* s. qui verò non crediderit, condemnabitur. *Marc. 6.* Intellige, quid sit damnari, quid salvari: utrumque à tua voluntate pendere. Vis saluari? ad hoc Fide, & Baptismo opus est: Fide autem non mortua, quæ est sine operibus; sed viva, & operibus probata. Age gratias pro Baptismo, & Fide. Sed expende, quomodo eam operibus probes. Compatre, & ora pro iis, qui in tenebris sedent.

3. *Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur.* Ibi Miraculis probanda Fides predicitur, quæ post probata est. Tu hæc spiritu alteriter operare: Dæmonii efficiunt: *S. Bern.* ser. 1. de Ascens. cùm tradicantur d' corde peccata. 2. Linguis loquuntur novis: Idem, cùm recessunt vetera de ore eorum. 3. Serpentes tollunt, Idem, cùm venenata suggestiones extingunt. Mortiferum sine noxa libunt, cùm tentationes sentiunt, non consentiunt. 4. Super regnos manus imponunt, & bene habent, Id est, cùm agras affectiones bonis operibus operantur.

D O M I N I C A . V.
P O S T P A S C H A .

Spondet nobiscum esse usque ad consummationem sæculi,

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. *Matth.*

HEBD. V. POST PASCH. 203

Matth. 28. Mittebat Discipulos tanquam oves inter lupos. Quantæ ergo illos manebant adversitates! En solitum. *Ecco vobis, um sum.* Hoc tibi quoq; sit solatio; *Ne timeas, quia ego tecum sum.* Hiérem. 1. Non ut nihil pararis, ait Prosp. l. 2. de Voc. gent. c. 1. sed, quod multè maius est, ut nulla fæciantium crudelitate supereris.

2. *Ego vobiscum sum:* & qua Deus, & qua Homo Deus. Deus per immensitatem. Etsi non videar a vobis, video vos, & observo quæ agitis. En stimulum ad benè agendum. Fervor accedit, si oculum Domini semper præfensem cogites. Quà Homo Deus, per præfensionem in Eucharistiâ. Expende, & ama tantum beneficium.

3. *Ego vobiscum sum.* 1. per gratiam habitualem, quæ nos Deo conjungit. Quanta cura hujus vinculi est habenda! 2. per gratias actuales, dando vires ad operandum supernaturaliter. Sed per me stat, ut sint efficaces. O si eas semper acceptassem! quādū alias essem! 3. per ipsæciam providentiam, regendo quemque ad finem fuitæ vocations. Tot modis mecum es, Domine: ero & ego tecum semper corde, & opere.

F E R I A II.

Apparet ultimò recumbentibus in cænaculo.

Novissimè recumbentibus illis undecim separauit, & exprobavit incredulitatem eorum. *Marc. 16.* Specta humanitatem Christi, qui etsi in corpore gloriolo, & jam jam ascensus, cum Discipulis recumbere

L 2 non

204 HEBD. V. POST PASC.

non deditur. In quocumque sis honore, par ceteris esto. Exprobatio illa amoris est, volentis tuos magis purificare. Nemo se isthie excusat. Quando tu sis accipies correctionem, & amorem astimabis?

2 Vado ad eum, qui misit me. Joan. 18. Etsi hic, quid ulterius locutus sit, non prodatur, credi tamen potest, manifestasse illis jam tempus esse, ut vadat ad Patrem, & quedam ex ultima cena repetivisse. Considera, quo doloris sensu id accepertin, quod privandi essent Christi praesentia. Tu magis dole, si beat a te per gratiam, quia magis est perniciosem. Non quare sensibilis devotionem, sed in hoc te Deo remitte: verum autem, & solidam ne dimittre.

3 Vado ad eum. Ut Christus suos repentinio muntio sui abitus non prosterneret, sensim eos disposuit, raro illis, & ad breve tempus in gloriola carne comparando. Aegrius separarunt ab iis, quibus sapientis & familiarium utimur. Hoc tu modo a creaturis, a tuis commodis te remove. Raro, & non nisi in transitu iis ute- re primum, postea facile carebis.

FERIA III.

Christus abiturus suos Apostolos
consolatur.

1 Expedi vobis, ut ego vadam. Joan. 16. Etiam hoc repetivisse crediderim possitis. Non dicit: Expedi mihi quanquam & ipsi expediret quām plurimum, ut post pa- titionem frueretur gloria, & federet ad de- teram Patris: sed, Expedi vobis. Ut intel- ligant, cum in humana carne tam possibili, quām

HEBD. V. POST PASC. 205

quām gloriola, non sibi, sed suis intentum fuisse, & etiam num quod agit, eorum bono se agere. Nonne decet, ut & tu non te consti- tuas centrum tuarum operationum? Nonne, ut quidquid agis, pro Deo agas, qui omnia pro te agit?

2 Si enim non abiiero, Paracletus non veniet ad vos. Ibid. Amabant Apostoli Christum adhuc carnaliter, & in hoc amabant se ipsos. Expediebat, ut hoc quod in sensu est, totum converteretur ad spiritum, & perficeretur eorum fides, spes, & charitas: Vult ergo Christus, ut amore ita puro, & spirituali diligatur, ne affectus erga illum mixtum amore proprio impedit Spiritum Sanctum: & quomodo cum non impedit tot inordinatis affectus? Spiritualis gratia plenitudinem occupata mens non admittit. S. Bern. ser. 6. de Ascens.

3 Si autem abiiero, mittam eum ad vos. Ibid. Spiritus Sancti adventus pendebat à Christi in celum ascensu; quia ita decretum fuit à Deo; ut consolatio una adhuc carnalis tolleretur, mitteretur alia omnino spiritualis. Et credo etiam aucto statutum à Deo, ut non gustet quis cum suavitate cœlestia, & spiritualia, nisi terrena, & carnalia sibi eripiat. Vide, ubi haeres? in quibus terræ, & carnis affectibus; Inde tibi non sapiunt spiritualia. Sapient hæc; si illa tollas.

FERIA IV.

Educit Discipulos ad montem Olivaram.

1 Sedete in civitate, quo ad usque induami- ni virtute ex alto. Luc. 24. Expende verba, cape mysteria; quæ à te exigatur ad L 3 Spiritum

Spiritum Sanctum promissum preparatio . 1. Monet sedere , indicans quietem maximè animi , à creaturis , à suis passionibus non inquietari . 2. In civitate , etiam inter negotiis intentos quietem habendam . 3. Donec : non insinuat tempus , ut accendat desiderium & Divina dispositioni acquiscant . 4. Indumenti virtute . Ut nos cognoscamus esse omnino nudos , sine Spiritu Sancto , & posse nihil ab hoc solo esse omnem nostram virtutem . Hac etiam hodie resife adversariis tuis .

2. Eduxit autem eos foras in Bethaniam . Ibidem . Vadit in Bethaniam , ut credere licet , vale facturus , Marthæ , & Magdalenæ , & ad suum triumphum deducatur . Adverte quantum eas amaverit . At meruerunt amari : altera per hospitalitatem erga Iesum , altera per contemplationem . Quam non obliviscitur Deus officiorum , quæ ei præstas ! quam tu oblivisceris graviarum , quas accipis !

3. In montem , qui dicitur Oliveti : Acto . 1. Cogita , qui fuerint Apostolorum Christum comitantium affectus , gaudii dolore mixti : quæ valedicent tum lachrimæ ? quæ , & quam suavia vulnerum oscula ? quæ preces ? &c. 2. Montem Oliveti subit , ad cœlos inde ascensurus . Recogita , quod ibidem suam passionem sit auspicatus , & intellige adversitates esse principium gloriæ . Non ibis ergo ad gloriam per mundi delicias , & sensuum oblectamenta . Aut pati ergo , aut mori , dic cum S. Therese .

F E R I A V.

De Ascensione Domini .

1. **E**levatis manibus benedixit eis . Luc . 24. Quibus verbis benedixerit , non conflat . Cogitare licet eam fuisse , quam in cœna dedit . Joan . 17. Pater sancte , serva eos in nomine suo quos dedisti mihi , ut sint unum , sicut & nos . Beneficium autem Christi efficax est , dans gratias , quas precatur . O Pater mi ! benedic etiam mihi benedictione cœlesti , non terrena , quia nec satiat , nec amplius sapit .

2. Videntibus illis elevatus est . Act . 1. Non merè videntibus , sed quod rem adeo infoliam , gloriösam , & amabilem spectantibus , accidere solet , comitantibus affectu admirantis , gaudii , ac desiderii . Unde singulos dixisse credas : Trade me post te . Comitare tu illum . Elevatus est , non momento abruptus , ut diutius illis suis affectibus inhærent . Momentumanei non agunt radices . Quos tu in meditatione excitavéras , saltem in eum diem soves , & proferas .

3. Humiliavit semetipsum , &c. propter quod & Deus exaltavit illum . Philip . 2. Ibi ascendere incipis in cœlum , ubi te deprimis . Quid enim ascendit , quid est , nisi quia & descendit . Eph . 4. Humilitati hoc promisit Christus : Qui se humiliat , exaltabitur . Tantò altior erit ascensus , quanto profundior humilitas . Potesne tibi cœlum pollicerti , si pergas ea via , qua haecenus ? Inspice vias Domini , & sequere .

F E R I A VI.

Adstant duo Angeli, prædicunt secundum Christi adventum.

ET nubes suscepit eum ab oculis eorum.
Acto. 1. Gravissimum oculis obiectum, & unicam lætitiae materiam nubes involvens eripuit oculis. A Deo productam cogitare licet, non aliunde advocatam. Deus aliquando est, qui nubem ponit Intellectui nostro, ut non penetremus Divina; ne contemplationi intenti prætereamus opera charitatis in proximos; aut ut in ipsa desolatione humiliiter tolerata, plus illi placeamus. At vide, ne aliae sint in te nubes exhalantium passionum, ac pravorum affectuum, quæ tollunt aspectum Dei. Veni, cœlestis Auster, & dissipas nubes.

2 Cùmque intuerentur in cœlum euntem ilium, ecce duo viri adsererunt, & dixerunt: Viri Galilei, quid statis aspicientes in cœlum. Ibid. Postquam absconditus ab oculis Discipulorum est Jesus, reprehenduntur. 1. Quod sens. In hac vita sumus in via, ergo non est standum, sed de virtute in virtutem procedendum. 2. Quod aspiciant in cœlum. Non solum aspiciendo, aut desiderando èd pertinet: laborandum est pro eo regno, quia im patitur. Sed fortè tu hanc correptionem non mereris, qui intentione tua raro cœlum aspicias? Prohbae oculi mei semper ad Dominum. Psal. 24.

3 Hic JESUS, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet. Ibid. Ingerunt secundi ad judicandum adventus memoriam: Sic venies

quo-

HEBD. V. POST PASC. 209
quoad majestatem quidem, non tamen quoad finem, qui jam vadit in cœlum, ut advocatus sit noster: tunc veniet, ut judicet. Volunt ergo hujus adventus memoriam, abeunte Jesu, apud nos remanere, quia timeamus offendere eum, quem habituri sumus Judicem. Sic ergo sequere ascendentem, ut non debeas timere judicantem.

S A B B A T O.

De triumphali Christi in cœlum comitatu.

1 **A**scendens in altum captivam duxit captivitatem. Ps. 67. Comitantur ascendentem sanctæ in limbo animæ amoris vinculis captivæ, & augustum reddunt triumphum. Meminerunt angustiarum fuarum; vident, & gaudent se liberas. Adjunge te illi comitatui. Aspice, quam dilecta tabernacula Domini virtutum, & fordebit tibi tellus. Aspira ad libertatem filiorum Dei, qui virtutis teneris turum cupiditatum catenis. Denique disce, Apostolicum virum non debere solum, & sine comitatu cœlum ascendere, sed secum prædas animalium orco ereptarum deducere.

2 **C**urus Dei decem millibus multiplex milia latantum. Ibid. Occurrunt triumphantii Angeli. Gratulantur Christo: ut victori de bellatum infernum; ut Pastori, repertam ovem, quæ perierat; ut Parenti hominum, recuperatum filium prodigum, &c. Gratulare cum illis Christo. Recogita, quanti steret hic triumphus. Agnoice & te ereptum inferis: te esse ovem illam, quæ abieras in errores concupiscentiarum; filium prodigum, qui dissipaveras omnem substantiam. Gaude, gratias age, propone.

L 5 3 Ascen-

210 HEBD. VI. POST PASC.

3 Ascendit Deus in jubilatione. Ps. 46. Co-
gita, quæ fuerint jubilationum voces. Dixi-
*rint animæ, que nihil audit libertatis Trium-
 phator: Redemisti nos, Domine Deus in sangu-
 me tuo, &c. Cecinerunt Angeli: Dignus es
 Agnus, qui occisus es, accipere coronam, &c.
 Tu cum his, & illis applaude Christo. Cum
 illis agnolce te sanguine Christi redemptum.
 Agnolce tuam inde nobilitatem, ne degeneres.
 Ab his verò dñe, coronam dari occiso, ut &
 tu veterem hominem occidas.*

D O M I N I C A V I .

P O S T P A S C H A .

Triumphalis Christi in cœlum in-
 gressus.

*2 Ater, opus consummavi; quod dedisti
 mihi, ut facerem: & nunc clarifica me
 tu, Pater, &c. Joann. 17. Ubi Filius ante
 Patrem constitutus, hæc, aut similia dixisse pu-
 ta. Representat expletam obedientiam, ostendit
 vulnera, ossert animarum spolia: & ideo
 gloriam petet. Fac te ante eundem Patrem
 confidere: potest cum veritate dicere: Opus
 consummavi; quam imperfecta est tua obe-
 dientia? quam pauca pro Christo sustines;
 quam frigidus es ad salutem proximi? Age;
 ut cum hora venerit, ita dicere possis æternō
 Patri:*

*2. Dixit Dominus Domino meo: Sede à de-
 xtris meis. Psal. 109. Crede humanitatem Filii
 ad dexteram Patris invitatum; ab Angelis, &
 Beatis latræ cultu adorandum: sedero iufi-
 sam ad maiestatem, potentiam, & super om-
 nes.*

HEBD. VI. POST PASC. 211

nes creaturas excellentiam indicant. At quæ
 hic gloria, & honore coronatus, est frater tuus?
 ille ipse est, qui humiliavit semetipsum factus
 obediens usque ad mortem. Sed properet exal-
 tavit illum Deus, ut discas humilitatem cer-
 tam esse viam ad gloriam.

*3 Sedet à dextris Dei. Marc. 16. ad impe-
 randum, & judicandum. At nihil impera-
 bit, nisi quod ipse fecit. Ut suaviora nobis
 sua redderet imperia, ea exemplo condidit.
 Quam durus est servus, qui ad illa opera se
 applicare detinet, quæ Dominus non dedi-
 gnatur! sed quoties tu detrectasti? Judicabit
 autem abscondita cordium. Si non amas Pa-
 trem; fratrem; ac Dominum; time Judicem.
 Si hominem fallis, hunc fallere non potes.*

F E R I A I I .

Fructus Ascensionis Christi.

*1 A ttollite portas, Principes, vestras, &
 elevamini portæ aternales. Ps. 23. Pri-
 mus fructus est, quod portas cœli per pecca-
 tum nobis clausas Christus fuit Ascensione re-
 feraverit, ut intrare nobis liceat ad gloriam,
 modò velimus. Cogita, quæ fuerint Patrum
 lamenta, dum etæ essent clausæ; quæ gaudia,
 dum apertas viderunt. Gaudete & tu de hoc tibi
 beneficio facto. Sed quale monstrum est pec-
 eatum, quod unum tibi iterum eas portas clau-
 dere potest. Declina ab hoc, & abhorre, ne
 dum pulsaveris, audias, clausa est janua.*

*2 Vade parare vobis locum. Joan. 14. Alter
 fructus Ascensionis Christi, ut nobis locum
 paret: Ita quæ passionem suam, & mortem vo-
 luit nobis scribere, vult etiam gloriam suam no-
 bis.*

bis prodeße ; ut ubi est caput nostrum , ibi & nos simus ejus membra . Quàm bonus est Deus , qui totus est meus ! Visne & tu totus es Dei ? Visne per infamiam , & bonam famam , per gloriam , & ignobilitatem ? Hoc certè mereatur Deus , qui tantum de te est meritus .

3 *Advocatum habemus apud Patrem , Iesum Christum iugum , 1. Jo. 2.* Tertius hic fructus est . Toties rei , toties recidivi , habemus advocatum , qui interpellat pronobis , & vulnera sua Patri ostendit , ut eorum objectu mitiget iram , quam promeremur . Redde te dignum , & committit te totum , ut pro te interpellet . Sed scito , quòd non pro mundo roget . Jo. 17. Ideo non mundi , sed Christi legibus vive .

FERIA III.

De nostra Ascensione .

1 *A scensiones in corde suo dispositis in valle lacrymarum . Psal. 83.* Ascensio Christi nostram invitata . Hæc non una est . 1. est in valle lacrymarum , sive in animæ purgatione . Hic ascendit super equos indomitarum tuarum passionum . Elevabunt nos , si fuerint infra nos . S. Aug. ser. 176. Per ea ascenditis , quæ calcas . Calca ergo & mundum , & te ipsum generoso contemptu .

2 *Ibunt de virtute in virtutem .* Ibi . Altera ascensio est per profectum in virtute . Nullus est terminus præscriptus : quia quibus dicitur : *Flos perfecti , sicut Pater vester celestis* : semper habent , quo progrediuntur . Quotidiè ergo hic adhibendus conatus est , omnis captanda occasio . Et quot tu prætermittis , nunquam amplius reddituras ? Excita novum fervorem .

3 Donec

3 Donec videatur Deus Deorum in Sion : Ibid . Tertia ascensio est per unionem : quando eo pervenis , ut Deus sit tibi omnia : extra Deum nihil velis , ames , timeas . O quando ascendam in hunc montem Domini ? O quàm adhuc amo terrena ! quàm me ipsum ! quàm facile humano respectu à bono avoror ! O Deus meus , & omnia !

FERIA IV.

De regressu Discipulorum in Hierusalem *

1 *E*t ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem . Luce 24. Obsequuntur monentibus Angelis , relinquunt locum , in quo cum magno suo solatio diutius hæsilent . Si juberis mutare locum , si alius etiam cum tuo incommodo , & privatione solatii spiritualis , attende pretium obedientie . 2. Adorantes solculis vestigia relicta . Adora vestigia virtutum Christi , cum desiderio iis insistendi .

2 *Cum gaudio magno .* Ibid . quòd viderint gloriam Domini : quòd accepterint benedictionem ad labores , quos sperant à Domino prosperandos ; quod cùm parandi sibi loci promissionem accepterint , sperant etiam se aliquando eo ascensuros . In his gaudent servi Dei ; in vanis , & noxiis mundus .

3 *Intraverunt in cenaculum , & manserunt ibi . Acto. 1. 1.* Mandato Christi obedientes , qui eos jussit redire in Hierusalem . 2. Ex cognitione suæ imbecillitatis ; ne si prodirent non induiti virtute ex alto , deficerent . Cognoscet & tu , quàm parum possis fine eo , quia Iesus potest omnia , & ut possit aliquid , imbecil-

214^a HEBD. VI. POST PASCH.
bēcillitatem tuam illius omnipotētiae junge.

F E R I A V.

De electione S. Matthiae.

1^a **O** Porter impleri scripturam : Episcopatum eius accipiat alter . Act. i. ut loco Iudee alius substitutatur . Vide providentiam Dei , quae nec in Ecclesia aplos ministros ; nec in Religionibus servos suos deesse patitur ; & cum unus deficit , de alio providet . Accipisti , & tu in Religione aliquis defuncti lucum . Sta in timore , & humilitate , cum vides Apostolum defecisse .

2^a Et statuerunt duos , Joseph , & Matthias , & orantes dixerunt : Tu , Domine , offende quem elegis . Ib. En medium bonæ electionis oratio , & indifferencia ad Dñi nutum . Sine his quam male elegisti multa ! quæcumq; melius elegilles , si hæc adhibuisles ! Sape tuo dâmino .

3^a Et dederunt sortes eis , & cecidit sortis super Mattheum . Ibid. Prefertur Matthias Barabæ , nec ille effertur ; nec iste murmurat , tametsi forte præferendus videretur ; quod & prior nominetur ; & elogio Juli honoretur . A Deo dictum uteque accipit . Si alteri preporaris , esto Matthias ; si postponaris , esto Barabas .

F E R I A VI.

De expectatione Spiritus Sancti .

1^a **S**edete in civitate . Luc. 24. Ad hoc Christi mandatum subducunt se Apostoli à conversatione ; & forensi tumultu , expectant , quem promiserat Deus , Spiritum Sanctum . Itaque , videbantur illo tempore abs-
fra-

HEBD. VI. POST PASCH. 215
strati à rebus sæculi , & hominum commerciis . Spiritus Sanctus lingua est Dei ; sed non audi-
tur in compitis , non percipitur in foris . Sece-
dendum est ab extraneis ad interna , ut percipi-
atur . Discéde ergo à distractionibus , & te
intra te collige . Anima dissipata non est cum
Deo . Si id fecerunt , quibus Christus revela-
vit adventum Spiritus Sancti , quæcumq; magis te
décet id præstare .

2^a **D**onec in diuini virtute . Ibid. In illa re-
collectione spirituali expectabant illud : Donec .
Cum enim venturum certò crederent Spiritu-
tum Sanctum , horam autem ignorarent , ita
agebant ; ut semper parati reperirentur . In
dilatione erat longanimitas , & patientia ; cum
ardente desiderio æquanimitas , & indifferen-
tia ; ut tum veniret ; cum Deo placeret . Debes
etiam ad consolations spirituales habendas , aut
non habendas indifferens esse ; & id unum spe-
care , ut Dei voluntas fiat , tui alias desiderii
nulla ratio habeatur .

3^a **E**rant perseverantes in oratione . Non igno-
rabant , quod dabit spiritum bonum peccatis
eum , idèo in illo fœcessu orationi vacabant .
Crede petivit esse illum . variis titulis : ut
lumen cordium , tum ad sua , tum ad aliena corda
illuminanda : ut flammam ; ad ascendenda sua ,
& aliena corda ad amorem Dei , & ad omnia ,
qua sunt Apostolice vocations . Oratione tra-
his Spiritum Sanctum . Esto certus , si petes , ut
debes , accipies .

S A B B A T O .

Peculiaris Apostolorum ad accipendum
Spiritum S. præparatio .

1^a **E**rant omnes perseverantes . Act. i. Hinc
neque Thomas absit , jam semel exper-
tus ,

216 HEBD. VI. POST PASC.

tus , quanto se bono privet , qui à communitate se separat . Magnus Sanctus evadit , qui , quæ sunt Religioni communia , observat . Ab his neque majoris spiritualis commodi causa est recedendum . Nam communes gratias perdis per singularitatem , & hoc defectu miseris , ut particulares non accipias . Esto ibi , ubi filii Dei sunt omnes .

2 Erant perseverantes unanimiter , Ibid . in summa concordia , & animorum consensu , qui apparuit in electione Matthiæ . Quod charitatis vinculum nec solvit numerosa congregatorum multitudine , nec nationum diversitas , nec discrepantia naturalis genii . Sed erat cor unum , & anima una . Spiritus Sanctus est amor essentialis , & vinculum charitatis . Quomodo eum prestolari potes , si solvin vinculum ? si cum plurim offensa adhaeres uni ? si diversos genio , aut natione fugis ? &c .

3 Cum mulieribus , & Maria Matre Iesu . Ibid . Maria , ut docent Theologi , merita est accelerationem Incarnationis ; cogitare licet impetrasse etiam Spiritus Sancti adventus accelerationem . Efficacissima est ejus oratio apud Filium . Credibile est , Apostolos suas cum illius orationibus conjunxit . Concipe magnam Beatissimæ Virginis estimationem , ex estimatione amore , ex amore fiduciam ; preces tuas illi committe Deo offerendas , & redendas dignas , ut in conspectu Dei appareant .

OTAGO.

enimque huiusmodi . Adulescentes
soiliciti sunt .
etiamque admodum sapientes .

V I T A

ET DOCTRINA

JESU CHRISTI

EX QUATUOR

E V A N G E L I S T I S

C O L L E C T A :

Et in Meditationum materiam ad singulos
totius Anni dies distributa

P E R

NICOLAUM AVANCINUM

Societatis JESU .

PARS SECUNDA .

DOMINICA

PENTECOSTES.

De adventu Spiritus Sancti in vento ..

Um complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. Act. 2. Tempus non vacat mysterio. Dies erat idem, quo olim data fuit lex timoris, cui hodie sufficitur lex amoris, quā venit. Spiritus Sanctus scribere in cordibus fidelium, ut efficiatur per illām jugum Christi suave, & onus leve. Verē enim amanti nihil difficile. O si & hodie ad me veniat, & scribat legem suam in medio cordis mei: ut non ex necessitate servili, sed ex amore filiali Deo serviam.

2. Factus est repente de celo sonus, tanquam adveniens Spiritus vehementis. Expende verba: Factus est sonus: quo omnes occupet, & si quis esset incuriosus, percilleretur. Quād alium ego dormio, qui necdum hoc sonū excitor! Repente: quia visitatio Spiritus Sancti non habet definitam horam, sed ut extendens est semper; ita semper est expectanda. De celo; unde est omne donum, id est, Filius Dei; & datum perfectum, id est, Spiritus Sanctus. Tanquam spiritus, id est, venti, cuius diversas proprietates, ut Spiritui Sancto convenientes, considerare potes: Vehementis: ad notandum impetum, quo corda nostra ad actus virtutum impellit. O quād vehementer mihi spiritu opus est qui tantum torpeo! Veni, Sancte Spiritus, perfla horum, aut cor meum ..

220 HEBDOMADA PENTEC.

3 Et replevit totam domum, ubi erant sedentes. Ibid. Abundantia donorum ostenditur, quibus Ecclesia à Deo repletur; à quo nemo, qui in cœnaculo, seu in Ecclesia est, excluditur. Ora, ut dominum animæ tuæ totam implete. Aperi angulos, & latebras, ut penetrare possit. At non replebit, nisi & tu federas per quietem internam, & animi compositionem. Non enim implet animam vagam, & ad exteriora effusam.

F E R I A II.

De ejusdem adventu in igne, & linguis.

1 *A*paruerunt illis dispersitæ linguae. Non dabatur Spiritus Sanctus Apostolis, ut res otiosa; sed ut formarentur Prædictores legis novæ; ideo linguae illis figura datus est; & ut loquerentur magnalia Dei. Ex lingua tua argue, an habetas Spiritum Sanctum in corde tuo. Ex abundantia cordis loquitur: sensus, quos promis, præhabes in corde. Si reperis non habere, lingua emenda.

2 *T*anquam ignis. Alias sub aliis figuris apparuit, nubis, columbæ, fluvii, &c. hic sub ignis specie, quo Apostoli & illuminarentur, & alios illuminarent; accenderentur ipsi, & alios accenderent, ac mentes peccatorum purifacent: quæ sunt potissimum dotes Evangelici prædictoris. O quam tibi opus est hoc igne, ut illuminentur tuæ tenebræ ad declinamus confutatos errores! ut accendatis amore tam in Deum, quam in proximum! Veni, S. Spiritus, accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus.

3 Sedis-

HEBDOMADA PENTEC. 221

3 *S*ed sitq; supra singulare serum. S. Greg. Nazianz. orat. 44. de Pentec. *S*effio bæc, ait, *regia in spiritu sancto dignitatis excellentiam significat*, qua cordium illorum dominatum acceptit. *S*ed sit, non discessurus, quia Apostoli in gratia confirmabantur. O si Spiritus iste regiam in corde tuo dignitatem obtineret! O si te tam varium, & mutabilem confirmaret! Dominabitur, si velis, si carnis dominatum non admittas, si pareas eius inspirationibus. Confirmabit, si velis firmiter, & constanter. Totum ergo hoc à tua pendet voluntate.

F E R I A III.

De fine, quo missus est Spiritus Sanctus.

1 *E*go rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis, spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere. Joan. 14. Finis est, ut sit Paracletus, seu consolator. Confolatur autem qua *Spiritus veritatis* est, discernens falsa à veris. Quæ nos affligit, plerunque falsa sunt imaginationis figmenta. Detege tibi veritatem: consolatio erit in promptu: quia videbis inaneas umbras tui.

2 *C*um autem veneris ille *Spiritus veritatis*, docebit vos omnem veritatem. Jo. 16. Secundus finis est, ut conferat Apostolis intelligentiam eorum, quæ Christus sive aperte, sive occulte docuit, toti Ecclesiæ tradendam. Enqua cura, & providentia Dei, ut errores ex fioranti mentibus eximantur. Intellectus est, qui dicit; aut seducit voluntatem, quantum interest, ut hic fallacias detegat, & altis veritatis principiis imbueatur, ne principiis carnis, aut

222 HEBDOMADA PENTEC.

aut mundi voluntatem seducat! Quæ sunt autem principia tua? quām conformia veritati.

3 Cūm veneris ille , arguet mundum de peccato , de justitia , & de iudicio . Ibid . Tertius finis est , ut per Apóstolos arguat mundum , ut corrigatur . Cur arguendi munus tribuitur Spiritui Sancto , qui est Spiritus amoris ; ut omnis increpatio fiat in Spiritu amoris , ac lenitatis . Nota autem tria , de quibus arguet . De peccato incredulitatis : de justitia , quod mundus se iustum putet : de iudicio , quod Principem hujus mundi Diabolum faciat . Vide , quæ tua sit fides ? quām firmetur operibus ? anne falsa aestimatione sis iustus , an audias suggestiones Dæmonis .

FERIA IV.

Quid Spiritus Sanctus in Apostolis
operator sit .

1 V OS autem baptizabimini Spiritu Sancto . Act . 1 . Collationem Spiritus Sancti Baptismum vocat , significans per illum datos esse Apóstolis principales effectus Baptismi , purgationem à peccatis , remissionem peccatorum , gratiam , perfectam charitatem , & unionem cum Deo , & omnes habitus virtutum supernaturalium . O felix Apóstolorum sors ! infelix tua ! Quantum tibi horum deest ! Veni , Sancte Spiritus , imple superna gratia , quæ tu creasti , pectora .

2 Charitas Dei diffusa est in cordib⁹ nostris per Spiritum Sanctum . Rom . 5 . Charitas ista zelus est , quem conceperunt Apóstoli ad totius mundi conversionem pro gloria Dei , si me metu periculorum , tormentorum , & mor-

HEBDOMADA PENTEC. 223

mortis , qui anteā ad vocem ancillarē exhortauerunt , aut metu mortis fugerant . Estne zelus iste gloriarē Dei in te ? queris salvandas animas ? queris tuam ? sed quas pro illa difficultates superas ? quas umbras non times ?

3 Cuperunt loqui variis linguis . Act . 2 . Ut prædicare omnibus gentibus possent Evangelium , collatum est illis per Spiritum Sanctum donum omnium linguarum . Gratias itaque dedit congruas ad finem vocationis eorum . Ita Deus cum omnibus agit . Quos vocat , vocationi aptat . Nec tibi decrit , dummodo utaris mediis , quæ tibi suggestit . In hoc plerumque defectus est noster . Quantus evades , si utaris !

FERIA V.

Quid Apostoli per Spiritum Sanctum
egerint ?

1 C Éperant loqui variis linguis , prout Spiritus Sanctus dabat eloquii illis . Act . 2 . Accepto Spiritu Sancto profiliunt Apóstoli ; prædicanū magnalia Crucifixi Iesu : anteā idiota , nunc sapientia pleni ; anteā timidi , & pusillanimes , nunc tormentorum & mortis contemptores . Quem movet Spiritus , nihil timet , cùm moventi obsequitur . Noli tardare , cùm motum senseris : noli mettere . Ille finem dabit optatum , qui iussit .

2 Stupebant autem omnes , & mirabantur . Alii autem irridentes dicebant , quia multo pleni sunt . Ibid . Res sanè digna fuit admiratio ne , illa sapientia , linguarum notitia , facundia in explicandis mysteriis , zelus , & fortitudo . Sed à malis linguis nihil intactum . Irridentur , ut multo pleni . Cùm optimè feceris ,

224 HEBDOMADA PENTEC.

ceris, etiam de te pessime loquentur alii. Sed ut per hoc non desistebant Apostoli incepturn prosequi, tu pariter non desiste. Propter sermones hominum non cepisti, propter coldem non desine.

3 Stans autem Petrus levavit vocem suam, & Ibid. Occasionem ex imputata ebrietate noctis Petrus, negat ebrios esse vino; affirmat plenos esse Spiritu Sancto. Exprobatur Iudeus, quod Christum crucifixerint. Quibus illi auditis, compuncti sunt corde. Disce primò apprehendere omnem occasionem boni. O quot tibi elapsæ sunt! 2. Inebriari Spiritu Sancto, qui inducit rerum terrenarum oblivionem. 3. Sermones tuos eò dirigere, ut compungantur corde, qui te audiunt. Ad hoc autem zelo, & solida, non ficta, & apparente, virtute opus est.

FERIA VI.

Fructus Spiritus Sancti in primis Christianis.

Erant perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. Actor. 2. Ter mille baptizati fuerunt. Hi statim 1. sequuntur doctrinam Apostolorum, sensu arduam, & contrariam. 2. Eucharistiam frequentant, qua dispositione? qua fame? quo fructu? Orant, qua fide? qua humilitate? qua constantia? Confer te cum illis. Vide, quo deficias. His stude; quia sunt primum vitæ spiritualis nutrimentum.

& Erant

HEBD. I. POST PENT. 225

2 Erant pariter, & habebant omnia communia. Ibid. Non erat meum, ac tuum, frigidum illud verbum. Qui Spiritum Dei concipit, facile ab amore terrenorum avellitur. Evacuate ad perfectam paupertatem. Quod minus habueris rerum, plus Spiritus habebis. Non intrat Spiritus cor, quod aliarum rerum amore plenum est.

3 Multitudinis credentium erat cor unum, & anima una. Actor. 4. In tanta diversitate nationum, conditionum, talentorum, summa concordia: nulla alterius de altero quere la, de nullo sinistra existimatio, minus sermo sinister. O felix societas, in qua multi vivunt una anima, & consensu. Quād bonum, & quād iucundum est habitare, fratres, in unum. Psal. 132. Vis Spiritum Dei, & tua vocacionis? Cura unionem, hac læsa, semper lædis pupillam oculi.

SABBATO.

De iis, qui non accipiunt Spiritum Sanctum.

Non permanebit spiritus meus in nomine in eternum, quia caro est. Gen. 6. Qui addictus est sensualiti, & delectationibus, non speret in se Spiritum Sanctum. Quia caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus carnem. Vide ergo, & hinc necessitatem sensus tuos, & concupiscentias occidenti.

2 Spiritus S. disciplina effugiet filium. Sap. 1. Filium, intellige simulatorem, qui vult videri bonus, non studet esse; Qui suis sensuum delectamentis apud Superiores

M pre-

prætexit bonum aliquem finem; qui malis suis intentionibus colorem sanctitatis appingit. Hunc effugiet Spiritus Sanctus, quia est Spiritus veritatis, quæ alium colorem non admittit. Tolle ergo fictionem, & omnem humanum respectum, pestem animæ: age candidè, simpliciter, & sincrè.

3. Spiritus veritatis, quem mundus non potest accipere. Quia mundus falsis principiis nitor; divitias, honores, oblectamenta sensuum esse querenda; fugiendam paupertatem, contemptum, & Crucem. Veritas autem prorsus habet contraria principia: non potest ergo mundus Spiritum veritatis accipere. Examina, utris tu principiis innitaris. Agnosce illorum falsitatem; istorum firmitatem, & te exemplo Christi ad ista converte.

DOMINICA

S. TRINITATIS.

De mysterio Sanctissimæ Trinitatis.

I *Dominus Deus noster, Dominus unus est.* Deus est una quædam simplicissima entitas, in omni genere perfectionis infinita; primum rerum omnium principium, & finis ultimus; unicum summum bonum: idèo unicus Deus; extra quem non est aliud. Non capio te, sed credo te, adoro, laudo, glorifico, timeo, amo, & tibi soli servio; tu centrum omnium meorum affectuum. Ah serò te agnovi, serò te amavi, pulchritudo mea! qui multiplicavi mihi Deos, quoties me vel creaturam aliquam plus quam tecolui, & amavi, aut illi impensis servivi. Ex hoc tu unus eris mihi

HEBD. I. POST PENT. 227
mihi in Deum, cui omnia offa mea dicent glo-
riam.

2. In Nominis Patris, & Fili, & Spiritus San-
cti. Ita Deus est in essentia unus, ut tamen sit trinus in personis, Pater sui intelligentie ge-
nerat Verbum; Pater, & Verbum mutua de-
lectione producent Spiritum Sanctum. Neque
hic capio cum perfecta unitate perfectissimam
distinctionem; sed credo, adoro, laudo, &c.
Applicabo animum ad vivam Dei cognitionem,
ut quoad potest in hac umbra, aliqua ejus imago
in mente mea generetur; quam summi æsti-
mem, ex æstimatione amem, & ita etiam
Spiritus Sanctus aliqua ratione in me produca-
tur.

3. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus
Deus. Apoc. 4. In hac personarum Trinitate
summa est perfectionum æqualitas; eadem bo-
nitas, gloria, immensitas, æternitas, omnis
potentia, justitia, &c. quas omnes affectiones
una sanctitas comprehendit; & id è præcipue
memoratur. Cùm omnis creatura sit quadam
imitatio Dei, ut omnes Dei perfectiones nos
imitemur, sanctitas sola imitanda proponitur:
Sancti eritis, quia ego Sanctus sum; non poten-
tia, altitudo, scientia, quam ambierunt Angelus,
& primus homo, & male perierunt. Hoc
ergo age, ut Dei sanctitatem imiteris. Sed
quantum abes!

FERIA I.

De Persona Patris æterni.

I *N* *Umquid ego, qui alios parere facio, ipse*
non pariam? Isa. 66. Pater est fons,
& origo divinatum processionum, & perfe-
M 2 cionum,

ctionum, qui à nullo procedit, à quo procedunt reliquæ personæ; qui cognoscendo scipsum producit Filium, cui totam essentiam, & omnes perfectiones absolutas communicat. Hoc non intelligis? Captiva intellectum in obsequium fidei: humiliiter adora, lauda, glorifica, ama cum omnibus Angelis. Ita generat Filium, ut tamen & in Patre sit Filius, & in Filio Pater: immò sunt unum Pater, & Filius. O Pater! da nobis, ut simus unum, sicut tu, & Filius tuus.

2 A quo omnis Paternitas in celo, & in terra nominatur. Ephes. 3. Unicum ad intra, & ex necessitate generat Filium sibi consubstantialem, sed multis ad extra dat, ut sint, & nominentur filii Dei adoptivi per gratiam. Vide, quanta maiestas est, quæ adoptat! quanta vitalitas hominis, qui adoptatur! Habes, quo confundaris. Quod alios titulos tanti feceris, hanc filiationem Dei tam parvi æstimas: quo gaudeas, quod possis esse filius, & hæres Dei: quod timeas, & omni studio in posterum caveas amittete.

3 In manu tua est fortitudo, & potentia. 2. Paral. 20. Etsi & perfectiones absolutæ, & actiones ad extra sint communes Trinitati. Patri tamen, quia fons omnium, & origo est, attribuitur potentia, per quam est, quidquid extra Deum est. Et tu de nihilo ab illo es, quidquid es, illius es: Illi ergo te redde, cuius es. Hoc tua natura, hoc omnis creatura clamabat tibi toties: *Ipse fecis nos, & non ipse nos;* & tu surdus quoties magis creaturas coluisti? Non pudet? Et quid ages?

F E R I A III.

De Persona Filii.

F *U*nigenitus Filius, qui est in seipso Patris. Joan. 1. Filius intellectione Patris productus est substancialis imago Patris, cuius habet eandem individuam naturam, easdem omnes perfectiones absolutas, *Unigenitus*, cui totum communicatur, quidquid potest Pater communicare. *In seipso Patris*, cum Patre & intelligit, & amat, & beatus est, & Spiritum Sanctum producit. Crede, lauda, glorifica, ama, &c. Cujus es tu imago? nonne Dei? Ad hanc quidem creatus es: sed quām defœdasti eam!

2 *Quos præscivit, & prædestinavit conformati in imaginem Filiis sui*, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Rom. 8. Unicus filius, & hæres, multos fratres adoptivos, & coheredes admittit; immò adsciscit per assumptionem humanitatis, & gratiam adoptionis suo sanguine fundat. Habet ergo fratrem Filium Dei, quæ gratia? quæ gloria? sed quām parvi eam æstimas? Inspice hanc imaginem denud, ut quid tibi desit, advertas, & repares.

3 *Omnia in sapientia fecisti*. Psal. 103. Filius est sapientia Patris: Huic supernaturalia lumen, & cognitiones referuntur in acceptis; quia illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Ab hoc veram sapientiam pete, quæ est cognitio, & æstimatio rerum, prout sunt: ut terrena terrena æstimares, divina divina, transitoria transitoria, æterna æterna, ut transeas solum per ea, quæ transeunt, hæreas in illis, quæ permanent.

F E R I A I V.

De Persona Spiritus Sancti.

Mitiam vobis à Patre Spiritum veritatis, qui à Patre procedit. Joan. 15. Pater videns in Filio suam essentiam, & perfectiones, necessario amat Filium. Filius videns eadē sibi à Patre communicatas, necessario amat Patrem. Reciprocus hic amor substantialis est Spiritus Sanctus. Crede, lauda, adora, glorifica, &c. O si & ego conjungerer Deo in eodem Spiritu.

Accepisti spiritum adoptionis filiorum, Rom. 8. Quos adoptat Pater in filios, Filius in fratres, hos in dies perficit Spiritus Sanctus communicando se ipsum, dona supernaturalia, & gratiam habitualem, quae est quedam participatio naturae Divinae. Sed quoties tu reflectis in Spiritui Sancto. Ad. 7. ne in te hanc filiationem perficeret? Noli in posterum contristare Spiritum Sanctum Dei. Eph. 4. Quod te extra Deum magis lætitiat, hoc certò Spiritum Sanctorum magis contristat.

O quam bonus, & suavis est, Domine, Spiritus tuus. Bonitas, suavitas, misericordia, et sequē, sunt communes Trinitati, specialiter Spiritui Sancto tribuuntur. Huic debes, quod sis deducis, in terram bonam, quod fecerit tecum Deus misericordiam suam, quod lachrymis laveris peccata tua, &c. Et quid reddis? Vide, ne si ingratus esse pergas, ipse quoque à te abstrahat misericordiam suam, & celsus postulare pro te gemitibus inenarrabilibus.

FE-

F E R I A V.

De amore Christi erga nos in Sanctissimo Sacramento.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus. Mat. 26. Idem in Eucharistia est corpus, quod in Incarnatione assumptum fuit: idem sanguis, qui in cruce effusus. Quantus amoris opus est incarnatio, & mors Christi, tanti est sui ipsius exhibito in Eucharistia. Tantum ergo debes Christo per hanc ad te venienti: quantum totus mundus incarnato, & mortuo. O Domine, quis tu es? & quis ego sum? Et tamen, quam parum tibi obsequii reddo! Quam multum mihi ipsi, & vantati.

Qui mandus erat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. Jo. 6. Sub speciebus panis, & vini se abdidit, ut nobis incorporaretur, & ut nostrum alimentum transiret in substanciali. Vides amorem erga te, quo Jesus vult tecum unum fieri? Quam ergo debet purum esse, & immaculatum cor tuum! quam ab omnire creata avulsum, & uai Deo adhaerens? Qui enim amat alia præter Deum, non amat, ut debet, Deum.

Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est posus. Ibid. Ut vitam viveremus divinam, divinum exhibit alimentum. Noluit in Sacramento hoc permanere substantias, ut ipse substantia sui corporis, & sanguinis nos satiaret. Non est hoc amoris vere divini argumentum? Non debetur his cibas omnes.

M 4

nem

232 HEBD. I. POST PENT.
nem meum appetitum satiare? Toties hoc pal-
cor, & tamen ad cepas Aegypti, ad delecta-
menta sensuum, ad creata suspiro? O pudor!

F E R I A V I .

Sanctissima Eucharistia est memoriale
Passionis Christi.

Hoc Sacramentum instituit tanquam
Passionis sua memoriale perenne. S.
Thom. opusc. 3. Cruenti sacrificii ut perennis
extaret memoria, in cruentum instituit quotidie
peragendum. Semel pro nobis immola-
tus, invenit modum, quo saepius immoleatur.
Ergone putandum est Christum toties pro me
mori? Agnosce amorem. Sed nihil reddit, nisi
& tu quotidie immoleris. Qui enim sunt Chri-
sti, carnem suam crucifixurunt cum vitiis, &
concupiscentiis suis. Gal. 4.

2 Hoc facite in meam commemorationem.
Luc. 22. Quanti ipse suam passionem fecerit,
hinc aestima; quia voluit ipse seipso ejus esse
memoriale. Obligat hoc te ad continuum tan-
ti beneficij memoriam; non quae in sola cogi-
tatione fistat, sed quae in affectum, & opus
transeat. Qui enim Passionis Dominicæ mysteria
celebramus, debemus imitari, quod agimus. S.
Greg. 4. Dialog. 59.

3 Quotiescumque manducabis panem bunc,
& calicem Domini bibetis, mortem Domini an-
nunciabitis. Quoties Eucharistiam sumis,
cogita te mortui Christi sepulchrum esse. Non
eris dignus, nisi sis novus; voluit enim po-
ni in monumento novo. Non eris novus, nisi
vete-

HEBD. I. POST PENT. 233
veterem hominem occidas, Necesse est, ut
dum hæc agimus, nosmetipos Deo in cordis con-
tritione mademus. S. Greg. ibid. Quid ad hoc
ais? Expedi arma, & te hostiam ei exhibe,
qui se dedit hostiam pro te.

S A B B A T O .

De dignitate sumentis Eucharistiam.

I **A**d eum veniemus, & mansio nem apud
eum faciemus. Joan. 14. Qui sumit
Eucharistiam sit Dei habitaculum. Ut adver-
tas, quanta sit hæc dignitas, cogita uterum
Beatisimæ Virginis, in quo primum homo fa-
ctus habitat. Quantis illam gratiis cumula-
vit. At is ipse est, qui in Eucharistia ad te
divertit. Quanta est hujus habitaculi dignitas!
Ah noli permittere, ut in ea divertant fœda
animalia infrænum passionum.

2 Qui manducat meam carnem, & bibit
meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.
Joan. 6. Non solum sit habitaculum Dei, qui
Eucharistiam sumit, sed admirabili quadam
unione sit unum cum eo. Assequere, si potes,
quanta sit hæc dignitas, uniri humanitati Chri-
sti, & veluti ea mediante ipsi personæ Verbi,
& toti Trinitati, quæ concomitanter in Eu-
charistia sumuntur. Considera, ad quid te obliget
hæc dignitas: ut qui uniris Deo, avellaris à
luto creaturarum rerum: ut dicta, facta, cogita-
tua sint talia, quæ non dedeant membrum
Christi.

3 Ego vivo propter Patrem, & qui mandu-
cat me, & ipse vivet propter me. Excellentiam
unitiosum cum Christo adverte. Sicut Filius
accipit à Patre essentiam, vitam, & omnes

234 HEBD. II. POST PENT.

perfectiones; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, easdemque cum illo perfectiones habeat; idem intelligere, idem velle, & operari: ita per Eucharistiae sumptionem sis participes, vitæ, & perfectionum Christi. Debet ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obstantas.

DOMINICA II.

POST PENTECOST.

Sanctissima Eucharistia est Coena magna.

Homo quidam fecit eam magnam, & vocavit multos. Luc. 14. Eucharistia eam est, parata vesperè, seu in fine faculum: sumenda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo, à ferculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus, à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus: & tamen te quoque Homo, Deus ad illam invitat. Haec totam famem, fitimque applica: & ne desideres de cibis ejus (mundi, & carnis) in quo est pani mendacii. Prov. 23.

2 Et exaperunt sibi omnes excusare, seu refutare: Domini bonitas est omnes admittentis; seu cuiusque malitia est, seipsum excludentis. Trix excusationum generi inducuntur: In empta villa dominatio, & superbia notatur. S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia, aut quinque sensus, qui nos ad terram trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Priora rogant se excusari: tamen venire con-

te-

HEBD. II. POST PENT. 235

temnunt. Humilitas sonat in voce, superbia in actione. Gregor. hom. 13. Tertius folius ait: Non possum venire: quia animus ad voluptes propensus, infirmus est, & invalidus ad exercienda, quae Dei sunt. Cyril. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à coena, fructum imminuant. Vide, ne recuses.

3 Tunc iratus Pater familias dixit servo suo: Exi citò in plateas, & viros civitatis; & pauperes, ac debiles, & cecos, & claudos introduc huc. Ibid. Merito irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium refutatur. Pauperes, & debiles dieuntur, ait S. Greg. hom. 36. qui iudicio suo apud semetipso, infirmi sunt. Quam ille ardet habere convivas: quam tu languide accedis! Ille undequare conquirit, nec aversatur infirma mundi. Non avertat infirmitate tua: quia, quem vocaverit, dignum facit, si sequatur. S. Ambr. 1. 1. de pén. cap. 6. & sanat omnes infirmitates tuas.

FERIA II.

De dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

¶ N sole posuit tabernaculum suum. Psal. 18.
Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exigit hoc summa puritas, & Majestas holpit. Expede enim, quis ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceputa erat Filium Dei, debet tanta pureitate nitere, qua major infra Deum excogitari non potest, te ide m debet, qui eu dem excipis. At puritas, non est sola ab

M 6 omni